

Мабуть, нема у моторвагонному (ще донедавна локомотивному) депо Тернопіль працівника, який би не був особисто знайомий з головою ветеранської організації депо Антоном Вациком. Ось уже впродовж двадцяти років Антон Петрович очолює та організовує роботу ветеранської організації депо, а шістдесят років тому, у далекому 1952-му, він розпочав свій трудовий шлях на залізниці, у паровозному депо Тернопіль.

Наприкінці липня 1952 року після закінчення Львівського ПТУ №1 молодий слюсар із ремонту паровозів влився у чисельну і дружну залізничну родину. Старанність і наполегливість молодого спеціаліста не залишилися поза увагою керівництва депо – уже наступного року за сумлінну працю він отримав відзнаку “Відмінник-паровозник” від начальника паровозної служби залізниці. Згодом була нелегка праця на освоєнні цілинних земель. Антон Вацик починав кочегаром, помічником машиніста паровоза і за десятиліття наполегливої праці став досвідченим машиністом різних видів тягового рухомого складу – від машиніста паровоза, тепловоза до машиніста електровоза.

Активність і бажання допомагати іншим відіграли важливу роль у його професійній

біографії, у якій громадська робота займала важливе місце. У 1964 році Антона Вацика на громадських засадах обрали головою цехового профспілкового комітету експлуатаційного цеху, що об'єднував 5 профгруп загальною чисельністю близько 700 спілчан. На цій відповідальній посаді він провадив активну профспілкову роботу аж до виходу на заслужений відпочинок.

З ініціативи Антона Петровича в депо запровадили персональний облік витрат палива кожним машиністом. За результатами огляду-конкурсу роботи цехових комі-

тепів профспілки залізниці Антона Вацика нагородили почесною грамотою Львівської обласної профспілкової організації, а також грамотами Тернопільського райпрофсожу та дорпрофсожу залізниці з нагоди 100-річчя Львівської магістралі.

До профспілкової роботи додалися обов'язки голови первинної організації товариства Червоного Хреста депо. Тоді Антон Петрович розгорнув масштабну агітаційну роботу, роз'яснював працівникам депо важливість безоплатного донорства. І це дало щедри плоди – кількість донорів у депо зросла з п'яти до півтори сотні осіб. Діловани зі щирим співчуттям і глибоким розумінням сприйняли сумну новину про руйнівний землетрус у Вірменії 1988 року – за два дні донори депо здали і відправили на лікувальні потреби прямим призначенням жертвам стихії сто доз крові. У донорстві Антон Петрович був прикладом для інших.

За активну роботу у товаристві Червоного Хреста почесного донора СРСР та України Антона Вацика удостоїли найвищої нагороди – нагрудного знака М.І.Пирогова. Настільною нагородою М.І.Пирогова була відзначена первинна організація товариства Червоного Хреста локомотивного депо Тернопіль.

У 1986 році, ще до виходу на заслужений відпочинок, Антон Вацик очолив ветеранську організацію депо. Колеги довірили йому цю відповідальну посаду, бо знали характер і вдачу чоловіка, небайдужого до проблем та потреб інших людей. Опікується ветеранами

пори тишать око прекрасні квіти, висаджені довкола каплиці. Сюди не лише у свята, а й у будні приходять чимало працівників депо вклонитися Богородиці і попросити благословення на виробничі та особисті справи.

Нині, як і на початку свого трудового шляху, ветеран залізничного транспорту Антон Вацик не уявляє свого життя без залізниці, без рідного депо, тому частенько навідується на підприємство, господарським оком огляне, чи все гаразд на території, і обов'язково помолиться біля каплички не лише за свою, а й за всю залізничну родину,

Антон Вацик: “Через життя мене ведуть любов до праці і повага до людей...”

У червні 1987 року голова ветеранської організації локомотивного депо Тернопіль Антон Вацик започаткував на підприємстві гарну традицію – посвяту молодих спеціалістів у машиністи, яку шанують у депо донині. За ініціативи голови ветеранської організації на кошти та зусиллями деповчан у локомотивному депо Тернопіль звели капличку зі скульптурою Божої Матері. Довкола неї завжди панує чистота і порядок, а теплої

якій присвятив 60 років невтомного трудового життя.

Микола ЧЕРНЕНКО,
заступник голови ради ветеранів
моторвагонного депо Тернопіль

На фото: після конференції ветеранської організації Тернопільської дирекції у серпні 2010 року (справа наліво) – Антон Вацик, Іван Кижак, Богдан Бенцал, Ніна Вавришук, Катерина Кулик, Микола Черненко, Йосиф Рафальський.

▼ ЗАЛІЗНИЧНІ ПРОФЕСІЇ

“Спеціальний” фах Івана Вамоша

Кожне авто має своє призначення. Є легкові, вантажні, а ще – спеціальні машини, які виконують певний обсяг робіт. Саме такими автомашинами вже багато років керує Івано Вамош (на фото) – водій Мукачівської дистанції зв'язку, філія якої базується на ст. Королево.

– Можливо, хтось міркує, що в цій роботі нема нічого складного, мовляв, сів та й поїхав, – каже Іван Вамош. – Але працювати на спецмашинах – то ціла наука. За будь-якої погоди, у будь-який час доби ми повинні бути напоготові. Наша колона прокладає кабель зв'язку. Для цього доводиться працювати в непростих умовах, адже бетонні стовпи переважно встановлюємо у полі. Спробуйте в негоду заїхати посеред поля і замінити дерев'яний стовп, який з роками прогнів. Але бригада, дякувати Богу, із завданнями справляється, і допомагає нам потужна техніка, що має високу прохідність. Новачок не одразу впорається з цією технікою, бо для цього треба мати відповідні навички і досвід, що приходиться із часом. Пригадую випадки, коли, бувало, і стовп падав, і машина працювала на межі потужності. Важливо мати бажання працювати і любити свою роботу та техніку. Якщо автомобіль правильно доглядати, він ніколи не підведе.

Шкода, що нинішня молодь не завжди це розуміє...

Наразі Іван Вамош працює на трьох одиницях спецтехніки. Робота йому добре вдається, бо ще вдосталь сил, та й досвіду не бракує. Нині Іван Вамош не уявляє себе без улюбленої справи і каже, що техніка – його стихія, тут він – як риба у воді і впевнений, що ще не один кілометр кабельного зв'язку вдасться прокласти з колегами по роботі.

Іван КОЗАК
Фото автора

▼ РЕДАКЦІЙНА ПОШТА

“Зичу всім рясних Божих благословіннь у житті і праці!”

Шановна редакціє “Львівського залізничника”, хочу від щирого серця подякувати на сторінках газети колективу залізничної поліклініки та лікарні м. Чернівці за уважне ставлення до пацієнтів.

За буденним життям ми, буває, не звертаємо уваги на стан свого здоров'я – подумаймо, тиск “стрибає” чи серце “тисне”, нічого, минеться... І так працюємо доти, поки організм не дає збій...

Схожий випадок трапився і зі мною. Та завдяки своєчасній допомозі медиків мені вдалося в лютому цього року уникнути інфаркту.

Переконана, що біду вдалося відвернути завдяки злагодженим діям кардіолога поліклініки Олени Рудек, завідувача поліклініки Лариси Швець, завідувача терапевтичного відділення лікарні Людмили Богверадзе, лікаря Наталії Гудзоватої. Хочу відзначити роботу всіх медсестер і молодшого медперсоналу поліклініки та лікарні, які з увагою, терпінням і любов'ю ставляться до пацієнтів.

Зичу всім рясних Божих благословіннь у житті і праці!

З повагою
Галина САМОФАЛОВА,
працівниця локомотивного депо Чернівці

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської
залізниці та дорпрофсож
Ресстраційне свідоцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАШАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Кореспонденти:
Орися ТЕСЛЮК.....226-32-03
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Дмитро ПЕЛИХ.....226-36-23
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Коректор Андрій КОСЮРА.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80

Львівський
ЗАЛІЗНИЧНИК

Адреса редакції: 79000
м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО “Львівська залізниця”
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ “Експрес-Банк”

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 36 696.
Замовлення 1464.
Зверстано у комп'ютерному центрі
редакції газети “Львівський
залізничник”.
Комп'ютерна верстка
Антоня БЕГЛЯРОВА 226-38-15.
Склад редакційної колегії:
Ігор Парашак, Андрій Везденко, Орися
Теслюк, Галина Квас, Олександр
Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції.
Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються.
При цитуванні посилання на газету “Львівський залізничник” обов'язково.
Газету віддруковано у “Видавничому Домі “Високий Замок”.